

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213227485
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213227485.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v právnej veci žalobcu D. F., R..F.: C.: XX XXX XXX, F. F. U. X, V., zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému L. P., O.R.. XX.X.XXXX, O. V. L. Z. XX, M., toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom X. B., zamestnancom Okresného súdu Košice II, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného : Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberíniho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979, Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom Urbánková 1526/6, Košice, v konaní o zaplatenie 317,10 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 178,10 Eura s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 178,10 Eura od 3.7.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.10.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 317,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 3.7.2012 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania. Poukázal na skutočnosť, že so žalovaným uzavrel dňa 17.1.2012 Zmluvu o pripojení na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby cez pevné pripojenie č. R., ako aj Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. R., spolu s Dodatkom k Zmluve č. R. zo dňa 17.1.2012, na základe ktorej žalovanému požičal mikroprocesorovú kartu - SIM kartu (2 kusy), ktorá žalovanému umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Pohľadávka žalobcu pozostáva z neuhradených služieb vo výške 178,10 eur vyfakturovaných v období 2012/02 až 2012/04 a z nároku na zaplatenie sumy 139 eur, ktorý si žalobca uplatňuje titulom náhrady škody, ktorá mu preukázateľne vznikla. Žalobca vo svojej žalobe dôvodil tým, že pri uzatvorení vyššie uvedených Zmlúv so žalovaným a v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku žalobcu z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 139 eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS v Prešove, sp.zn. 6Co 91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Žalobca uviedol, že sa

domáhal nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia C5 a to vo výške 139 eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda podľa žalobcu predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.j. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti, a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenie Zmluvy, ktorá by žalobcovu prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému nepríjemné podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť nepríjemný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanému. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný v Dodatku v čl. 1 bod 1.3. vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3. Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu(telekomunikačného zariadenia).

Pobyt žalovaného nie je známy, preto podľa ust. § 29 ods. 2 O.s.p. mu bol ustanovený opatrovník pre zastupovanie v tomto konaní, ktorý ponechal rozhodnutie na zváženie súdu.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na 15.5.2014, na ktorý sa neustanovil žalobca, ani jeho právny zástupca, ktorým bolo predvolanie a pojednávanie riadne a včas doručené a ktorí svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním zo dňa 7.5.2014, v ktorom ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní, pričom súhlasili s rozhodnutím veci bez svojej osobnej účasti. Taktiež sa neustanovil opatrovník žalovaného, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadal súd o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, preto súd postupoval v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Dňa 17.1.2012 uzavreli účastníci konania Zmluvu o pripojení na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby cez pevné pripojenie č. R., ako aj Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. R. uzavretú podľa § 43 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách spolu s Dodatkom č. R. zo dňa 17.1.2012.

Na základe vyššie uvedenej Zmluvy o pripojení žalobca požičal žalovanému dve mikroprocesorové karty - SIM karty s účastníckym telefónnym číslom XXXXXXXXXX R. XXXXXXXXXX.

Podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa ust. § 43 ods.12 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou od 1.11.2011, účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,

b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa ust. § 43 ods. 2 písm. a) cit. zákona, podnik je povinný

a) uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Podľa článku 4.4 písm. a) Všeobecných zmluvných podmienok poskytovania služieb, ktoré sú súčasťou vyššie uvedených zmlúv žalobca je oprávnený po predchádzajúcom upozornení ukončiť platnosť Zmluvy o pripojení písomnou výpoveďou, ak užívateľ nezaplatil splatnú cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní odo dňa doručenia upomienky.

Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 18.6.2012 v zmysle článku 4 Všeobecných zmluvných podmienok ukončil platnosť oboch vyššie uvedených Zmlúv.

Z jednotlivých faktúr predložených žalobcom súd zistil, že faktúrou č. 5152618392 bola žalovanému vyúčtovaná suma 273,68 eur, faktúrou č. 5152617709 suma 158,87 eur, faktúrou č. 5156028973 suma 30,89 eur, faktúrou č. 5156028277 suma 3,36, faktúrou č. 5159459563 sumu 3,98 eur, faktúrou č. 5159459645 sumu 1,33 eur, faktúrou č. 5159461017 sumu 5,99 eur.

Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky, preto si žalobca uplatnil svoje právo súdnu cestou.

Doloženými listinnými dokladmi mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bol založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytovania telekomunikačných služieb v mobilnej sieti žalobcu. V zmysle ujednaní účastníkov bola žalovaný povinný hradiť cenu služieb vyúčtovaných žalobcom faktúrou za dohodnuté zúčtovacie obdobie. Faktúra bola žalovanému zaslaná na adresu ňou uvedenú pri uzatváraní zmluvného vzťahu.

Podľa ust. § 262 ods. 1 Obch. zákonníka, si môžu strany dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v ust. § 261 Obch. zákonníka sa spravuje týmto zákonom.

Podľa ust. § 262 ods. 2 Obch. zákonníka, si dohoda podľa ods. 1 vyžaduje písomnú formu.

Podľa článku 17 bodu 17.4 Všeobecných podmienok Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne predpisy medzi účastníkom konania a spoločnosťou Orange Slovensko, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

V danom prípade súd preto skúmal, či došlo medzi žalobcom a žalovaným, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom, platne k uzatvoreniu dohody v súlade s ust. § 262 Obch. zákonníka, t.j. či sa jedná o vzťah obchodno-právny.

Vychádzajúc z presného gramatického výkladu Všeobecných zmluvných podmienok časť XI. bod 3, v zmysle ktorého sa mali riadiť Obchodným zákonníkom iba vzťahy medzi žalobcom a žalovanou, ktoré nie sú upravené v zákone o telekomunikáciách, v platnej zmluve o pripojení, vo všeobecných podmienkach a v cenníku mal súd za to, že vzťah medzi účastníkmi je občiansko-právny (a to v časti zaplatenia istiny aj príslušenstva), keďže tieto vzťahy sú upravené v zákone o telekomunikáciách, v zmluve o pripojení, vo všeobecných podmienkach a v cenníku.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 cit. zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1, nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., s účinnosťou od 1.7.2010, v znení zákona č. 281/2010 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení zákona č. 20/2013 Z.z. , s účinnosťou od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Výška úrokov z omeškania bola podľa zistenia súdu ku dňu omeškania žalovanému, ku dňu 3.7.2012 vo výške 9% (t.j. 8 percentuálnych bodov + 1% základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky)

Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v súlade s cit. zák. ustanoveniami tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom začiatok omeškania bol určený počnúc dňom nasledujúcim po dni uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. dňa 3.7.2012.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným vznikla tzv. spotrebiteľská zmluva podľa § 52 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalobcovi voči žalovanému vznikol nárok na zaplatenie pohľadávky žalobcu vo výške 178,10 eur titulom nároku na uhradenie poplatkov za hovorné, mesačných poplatkov za poskytovanie telefónnych služieb. Tento vzťah súd považuje za tzv. inominátnu zmluvu, ktorej uzavretie je možné podľa § 51 Občianskeho zákonníka v spojení s § 43 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 420 ods. cit. zákona, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa ust. § 420 ods. 3 cit. zákona, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

V prevyšujúcej časti, t.j. vo výške 139 eur , ktorú si žalobca uplatnil titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu, súd žalobu ako neodôvodnenú zamietol, keďže mal za to, že medzi škodou požadovanou žalobcom vo výške 139 eur a porušením povinnosti žalovaným vyplývajúcou mu z jednotlivých ustanovení vyššie uvedených Zmlúv zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby nie je príčinná súvislosť.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol vo vzťahu k predmetu konania len čiastočne úspešný, t.j. pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného, je približne rovnaký, žalobca úspešný 53,17 % a žalovaný 43,83 %) súd mal za to, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vo vzťahu k trovám konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkmi na strane žalovaného Združením na podporu práv spotrebiteľov a Združeniu Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ súd rozhodol, že vedľajším účastníkom náhradu trov konania nepriznáva, keďže aj žalovaný mal v konaní úspech čiastočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 204 ods. 1 O.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh a súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).